

Boommarter huppelt brug over

Eindelijk kwam het er dan van op 14 juli, een vaartocht door het Nationaal Park De Weerribben met de coördinator van het bezoekerscentrum van Staatsbosbeheer en de boswachter. Een unieke kans om het gebied eens van binnenuit te gaan bekijken. Het was een rustige zonnige avond middenin een periode waarin de (on)nodige regen is gevallen. Het geluk was al begonnen. En de Weerribben lagen er vredig en verstillt bij. Om zes uur zijn we ingescheept. Helaas viel de zichtbare fauna tegen. Te koud voor de libel, te laat in het seizoen voor de vogels en te vroeg voor de grote vuurvlinder waarvan de ondersoort 'batava' wereldwijd alleen nog in en rondom De Weerribben voorkomt. Zo een tijdje rondvarend in de fluisterboot, luisterend en genietend, kwamen we in een gedeelte waar het verlandingsproces al

vergevorderd is. Bossen met Elzen, Eiken en dicht struikgewas op een ondergrond van trilveen. We voeren een wat smaller water op. Voor ons lag een voetgangersbrugje met een witte leuning zich prachtig te spiegelen in helemaal tot rust gekomen water. Een mooi plaatje dat uitnodigt om een foto te maken. De camera aan het oog gebracht en de juiste uitsnede zoekend en scherpstellend zie ik door de lens dat er ineens een dier hup, hup, hup, even stilstaat en hup, hup over de brug huppelt. Direct afdrucken dus en geen tijd om ook maar aan een tweede foto te denken. Een lucky shot van een boommarter zo blijkt. Als natuurliefhebbers nergens in gespecialiseerd beseffen we nog niet hoe bijzonder dat is. Dat blijkt als de foto gedeeld wordt op het forum van Waarneming.nl. Boommarters kunnen trouwens goed zwemmen.

Tekst en Foto Marien Bultman

Bevers tellen in Blauwe Kamer

In 1999 ontsnapte een bever uit Ouwehands Dierenpark in Rhenen, die zich vestigde in rivieroeversreservaat de Blauwe Kamer. In 2001 zijn hier 6 bevers uitgezet in een poging een populatie te laten ontwikkelen. Waarnemingen van dode en levende bevers, en een toenemend aantal aangetroffen burchten en vraatsporen, lieten zien dat nog steeds bevers voorkomen in dit gebied. Hoeveel dit er zijn, was echter onduidelijk. De Beverwerkgroep Nederland van Zoogdiervereniging VZZ en het Utrechts Landschap wilden afgelopen zomer een beter beeld krijgen van het aantal aanwezige bevers in drie uitwaarden: die van de Blauwe Kamer en de Plasserwaard ten oosten en de Palmerswaard ten westen daarvan. Op 15 juli en 19 augustus 2008 zijn daarom met een groep vrijwilligers zogenaamde simultaantellingen uitgevoerd. Dit betekent dat tegelijkertijd bij de vier bekende burchten in de genoemde uiterwaarden op strategische plaatsen

werd gepost, vanaf circa 20:00 uur tot het donker was. De locatie en de tijd van beverwaarnemingen werden genoteerd, zodat van de waarnemingen kon worden beoordeeld of dit verschillende individuen zijn geweest. Het aantal burchten op zichzelf is namelijk geen goede graadmeter, omdat bevers regelmatig meerdere burchten binnen één territorium gebruiken.

Op de eerste avond is 1 bever waargenomen in de Palmerswaard. In de Blauwe Kamer werden 2 bevers waargenomen en in de ten oosten van de Blauwe Kamer gelegen Plasserwaard werd 1 bever gezien. De tweede avond was er minder geluk in de Palmerswaard, waar toen geen bevers zijn gezien. In de Blauwe Kamer werden echter maar liefst 3 bevers gezien (1 volwassen dier, 1 jong van één jaar oud en 1 jong van 2008). Bovendien werden in de Plasserwaard 2 verschillende bevers gezien. Sommige dieren zijn mogelijk op allebei de

avonden gezien. Daarom worden alleen de waarnemingen geteld, waarvan het op basis van de locatie van de waarneming redelijk zeker is dat het verschillende bevers zijn. Er wordt van uitgegaan dat er 6 verschillende bevers zijn gezien: 1 in de Palmerswaard, 3 in de Blauwe Kamer en 2 in de Plasserwaard. Omdat in de Blauwe Kamer maar 1 volwassen dier is gezien, maar wel met jongen, wordt aangenomen dat daar nog een tweede volwassen bever aanwezig is. Het minimum aantal aanwezige bevers in de onderzochte naast elkaar gelegen uiterwaarden komt daarmee op basis van deze beperkte tellingen op 7. Het zou goed zijn wanneer deze tellingen de komende jaren kunnen worden herhaald, zodat de ontwikkeling van deze kleine, enigszins geïsoleerde populatie kan worden gevolgd.

Stefan Vreugdenhil en Monique Bestman
beverwerkgroep@gmail.com